המלך שלא עמד בדיבורו

ברטה אילג,

מסיפורי מלטה

לפני שנים רבות חי מלך ולו בת יפה. כאשר הבת הגיעה לפרקה הודיע המלך שייתן את ידה למי שיצליח לעמוד במשך ליל חורף שלם על גגו של הארמון ללא בגדים.
בחורים רבים ניסו לעמוד במשימה זו, אך כולם קפאו למוות או ירדו מהגג לפני עלות השחר. בסוף גם ניסו את הדבר שלושה אחים שחיו בכפר מרוחק.
תחילה בא האח הבכור למלך וזה אמר לו "בני, עד עכשיו לא הצליח אף אחד להחזיק מעמד עד הבוקר. בכל זאת תרצה לנסות?"
והצעיר ענה "כן, אנסה!"
הקור היה איום. הבחור נפנף בידיו, רץ הנה והנה על הגג, הכה בזרועות על גופו ובסוף קפא למוות גם הוא.
למחרת החליט האח השני לנסות את מזלו. גם הוא רץ סביב הגג, קפץ והתעמל במשך הלילה וכדי לא למות כמו אחיו ביקש שייתנו לו לרדת עוד טרם בוקר.
בסוף גם הבן השלישי ניסה את המשימה. גם לו הציק הקור האיום, אך בחושך הוא ראה במרחק רב אור של מנורה קטנה. האור נתן לו אומץ ומרץ, והוא הביט עליו במשך כל הלילה וזה עודד אותו והמריץ להמשיך ולא להיכנע. וכך עבר הלילה והוא נשאר, אמנם סובל מקור איום, אבל חי.
אחרי שהתאושש מהמשימה והתחמם כך שיכול היה ללכת ולדבר, הוא הופיע לפני המלך וזה שאל "בני, איך הצלחת להישאר חי על הגג בקור הזה, כשכל הקודמים קפאו למוות?"
"אדוני" ענה הצעיר "במרחק רב ראיתי פנס שהאיר בלילה. הבטתי עליו כל הזמן וכך שמרתי על ערנות ומרץ."
אז קרא המלך "אתה רמאי! זה החזיק אותך בחיים! התחממת באש הפנס ולכן יכולת להישאר

בחיים! לרמאי כזה לא אתן את בתי!" והוא גירש אותו מהארמון.

עבר זמן. הגיעו ימים חגים והמלך תכנן נשף גדול. הוא קרא לפניו את הטבח הראשי ונתן לו תפריט לארוחת הנשף. מאכלים רבים ומיוחדים היו בתפריט, כאלה שהכנתם הייתה מסובכת מאוד. הטבח המלכותי דאג מאוד וחשש שלא יוכל לספק את רצונו של המלך. לכן שמח מאוד כשלמטבח הגיע בחור צעיר שטען כי הוא שף בעל ניסיון רב. הוא הבטיח להכין את הארוחה וטבח המלך מסר לו את הכל ועזב את הארמון.
תנורים רבים היו במטבח המלך, והצעיר הכין אוכל בסירים, שם אותם על התנורים אך לא הבעיר בהם אש. רק בתנור קטן שבאמצע המטבח הדליק אש נמוכה.
שעה לפני תחילת הנשף הגיע המלך למטבח כדי לבדוק איך מתקדמת הכנת הארוחה. הוא הופתע מאוד כשראה שהאוכל שבסירים אינו מתחמם כלל ושאל את הצעיר מדוע התנורים קרים.

"אבל הנה דולקת אש בתנור, מלכי" ענה הטבח המחליף.
"איך תרצה שהמאכלים התבשלו כשהם כה רחוקים מהאש" זעם המלך.
"הרי בעצמך אמרת אדוני, ולא כל כך מזמן, שהתחממתי באש של פנס המרוחק מהארמון מרחק רב!"
המלך הכיר עכשיו את הצעיר שהחזיק לילה שלם על גג הארמון. הוא הודה שנהג לא בצדק, וציווה מיד להכין חתונה של בתו.